

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2022. augusztus 4.
(csütörtök)**

Szepesy László

TISZTA SZEM

Énekek: 19,1.4-5, 367

Alapige: Máté 6,22-23

„A test lámpása a szem. Ha azért a te szemed tiszta, a te egész tested világos lesz. Ha pedig a te szemed gonosz, a te egész tested sötét lesz. Ha azért a benned lévő világosság sötétség: mekkora akkor a sötétség?!”

Imádkozzunk!

Hálát adunk Neked, szerető mennyei Édesatyánk az Úr Jézus Krisztus által, mert valóban többféle módon keresel bennünket. Ezt a világot is úgy teremtetted, ahogyan a zsoltár is vallotta: nyilván hirdeti a természet, az égbolt nagysága, hatalmassága a Te fenségedet, erődet, dicsőségedet. De még inkább hirdeti száunkra azt, hogy ki vagy, a Te Igéd, hiszen azon keresztül szent Fiadat mutatod meg nekünk, és Őbenne mindazt, amit Rólad szükséges és hasznos tudnunk. Mégis, Urunk, Te bizonyosságot teszel emberek ajkai által is magadról, mégsem halljuk meg ezt a bizonyosságot, mert nincsen fülünk, nem látjuk a Te fenségedet és dicsőségedet, mert vakok vagyunk rá.

Köszönjük, Úr Jézus Krisztus, hogy azért jöttél, hogy újjá tegyél bennünket. Ezért kérünk, adj látó szemeket, halló füleket, értő szíveket, és hogy Hozzád térve Benned higgyünk, és egyedül csak Benned reménykedjünk. Szükségünk van erre, hogy a Szentlélek újból és újból, naponként megvilágosítson bennünket, hiszen nemcsak óemberünk sötétsége próbál elborítani minket, hanem a világ csábítása, kísértése is félrevezet, a Sátán hazugságainak napról napra bedőlünk és félrevezettetünk. Köszönjük Neked, hogy Te ezért is uralkodsz, hogy ezekben a csatákban győzzünk; ha elbukunk, ismét felemelsz bennünket, és felragyogtatod száunkra azt, aki Te magad vagy. Köszönjük, hogy Téged ismerve lehet erőnk a mindennapokhoz, a mai nap dolgaiban is ezt tapasztalhattuk meg. A munkához, a nehéz beszélgetésekhez vagy éppen pihenéshez is, és bármi más feladathoz Te adtad meg az erőt. Vagy fájdalmakat, gyászt, betegséget, lelki terheket hordozni is Tőled kaptuk a kegyelmet, és Általad tudtuk elvégezni a mai nap teendőit. Köszönjük Neked, hogy a bűnbocsánatot is elkészítetted minden mai bűnre a golgo-

taikereszten, és minden ma kapott áldásért, jóért Téged dicsőíthetünk, hiszen Te érdemelted azokat ki, mi azt csupán ingyen kegyelemből, ajándékként kaphattuk meg.

Köszönjük Neked ezt a ma esti alkalmat, az együttlét lehetőségét. Kérjük, hogy a Te igédet hirdesd úgy, hogy valóban Te ragyogjál fel számunkra. Kérjük, hogy a Szentlélek világosítsa meg számunkra nemcsak azt, hogy mit akarsz, hanem azt az utat is, amelyen keresztül eljuthatunk oda, hogy engedelmeskedjünk Neked, és Téged dicsőítsünk hitünkkel, szívünkkel, egész életünkkel. Így kérjük, hogy tedd áldássá és gyümölcsözővé a hangzó ígét mindannyiunk számára, és dicsőítsd meg magadat a mi szívünkben, életünkben.

Krisztusban bízva kérünk, hallgass meg!

Ámen.

Igehirdetés

A Hegyi beszéd felolvasott részének megértése során több akadályba is ütközhetünk. Először is önmagában véve nehéz pontosan megértenünk, hogy mit is jelent „*a test lámpása a szem*” metafora. Életünk és emberi természetünk mely részével kell azonosítanunk a szemet? Ez egy alapvető kérdés ahhoz, hogy megértsük ezt az igeszakaszt. Számtalan magyarázat és válasz létezik, amikor készültem, mindezeket megnéztem, ahány könyvet elővettem, mindegyik más magyarázatot adott. Azután arra is nehéz felelni, hogy hogyan kapcsolódik ez a rövid tanítás az előtte és utána lévő krisztusi gondolatokhoz. Jézus Krisztus az előző versekben arról beszélt ugyanis, hogy ne gyűjtsünk magunknak a földön kincseket, ahol megromlanak, vagy ellopják őket, hanem helyette a mennyben legyen a mi kincsünk. Az alapigénket követő versekben pedig arról beszél Urunk, hogy nem szolgálhatunk két úrnak: vagy Istent, vagy a Mammont, a pénzt és a jólétet szolgáljuk. Hogyan illeszkedik ezekhez a gondolatokhoz „*a test lámpása a szem*” gondolata? És hogyan lesz tiszta szemünk, hogy bennünk is világos legyen? Mert ugyebár az egész tanításnak a lényege ez, hogy kérjünk az Úrtól tiszta szemet, hogy világosság legyen bennünk. A mai igehirdetésben ezekre a kérdésekre is választ keresve nézzük meg, hogy mit üzen személyesen nekünk Megváltó Urunk ezeken az igeverseken keresztül.

Először a fő mondanivalóját igyekezzünk megérteni ennek a tanításnak. Azt, hogy mit jelent a gonosz szem, egy másik igeszakasz megmagyarázza nekünk. Nagy segítségünk az, hogy az Ige magyarázza az Igét, ezt sose felejtsük el. Hogyha van erre lehetőségünk, akkor keressük ki azokat az igéket, amelyek utalnak nehezebben érthető szakaszokra. A Máté 20-ban Krisztus a mennyek országát egy gazdához hasonlítja, aki különböző napszakokban munkásokat bérel fel, hogy azok dolgozzanak a szőlőjében. A nap végén pedig, amikor eljön a fizetés ideje, mindenkinek ugyanannyi pénzt ad, amennyiben megállapodott velük, csak hogy a nap végén, akik keveset dolgoztak, így többet kapnak, mint azok, akik a nap elejétől munkálkodtak. A sokat és keveset dolgozók bére tehát ugyanannyi volt. Azok a munkások, akik reggeltől fogva munkálkodtak, felháborodtak ezen, pedig pontosan annyi bért kaptak, amennyiben megállapodtak a gazdával. Nem csapta be őket, és nem lopta meg őket. Amikor ezek az emberek több bért követeltek, mint amenny-

nyiben eredetileg megállapodtak, akkor a gazda a következőket válaszolja nekik. *„Barátom, nem cselekszem igazságtalanul veled; avagy nem tíz pénzben szerződöttél-e meg velem? Vedd, ami a tiéd, és menj el. Én pedig ennek az utolsónak is annyit akarok adni, mint néked. Avagy nem szabad-e nékem a magaméval azt tennem, amit akarok? avagy a te szemed azért gonosz, mert én jó vagyok? (Máté 20,13-15)*

Mit árul el nekünk ez a történet arról, hogy milyen is a gonosz szemmel rendelkező ember? Például azt, hogy nem látja meg a kegyelem szépségét és a nagylelkűség jóságát. Amikor a gazda a saját vagyona rovására többet ad a keveset dolgozóknak, hogy nekik is legyen miből megvenniük a mindennapi kenyeret, a gonosz szemű munkások nem látják meg ennek a tettnek a jóságát és Istennek tetsző voltát. Amikor valaki váratlanul nagy áldást kap, akkor a gonosz szemű ember azt nem látja jónak, sőt, elkezd irigykedni, elkezd bosszankodni, hogy ő azt sokkal inkább megérdemelte volna, ő méltóbb arra, hogy neki több legyen, mint annak a másoknak. A gonosz szem a másoknak adott áldást, ajándékot nem látja értékesnek, mert neki nem hoz hasznot. Az ilyen szem vak az igazán szép, értékes és Istennek tetsző dolgok meglátására. Ez egy világi szem. Az irgalmat és kegyelmet igazságtalanságnak mondja, a meg nem érdemelt ajándékot pedig pazarlásnak és tékozlásnak. Röviden: a pénzt és az anyagi jutalmat kívánatosabbnak látja az ilyen gonosz szem, mint a kegyes, Istenéhez hasonló nagylelkűség megnyilvánulását.

Pontosan ezt jelenti a rossz szem a Hegyi beszéd hatodik fejezetében is. Így magyarázva a test lámpásáról szóló tanítást, meglátjuk, hogy az tökéletesen illeszkedik az igaz kincsről és az Isten uralma és a pénz uralma közötti választás szükségességéről szóló tanítás közé. Krisztus gondolatmenete tehát a következő: ne a földön gyűjts kincseket, hanem a mennyben. Mutasd meg, hogy szíved arra az értékre vágyik, amelyet Isten Krisztusban jelentett meg számodra. Győződj meg ez alapján arról, hogy a szemed jó, és nem rossz, mert Krisztusra vágyik. Vagyis ügyelj arra, hogy a mennyei kincset végtelenül értékesebbnek lásd a földi, anyagi kincseknél. Amikor a szemed így látja a dolgokat, akkor tiszta, és tested is világos lesz. Ha pedig nem így látod a dolgokat, akkor még arról a fényről is, amelyet látni vélsz (e világ csillogása és ragyogása), megbizonyosodik, hogy valójában csupa sötétség. Akkor sötétben töltöd az életedet, és olyan vagy, mint egy alvajáró, aki semmit sem lát helyesen. A pénzt, a földi kincseket rabszolgaként szolgálod, anélkül, hogy ezt tudnád, mert ez a világ valójában elaltatott téged. elhitette veled, hogy csak ez az élet létezik, és nincs utána tovább, csak az számít, amit magadnak gyűjtesz, és nincs örökséged, amit Istentől kapsz. Krisztus viszont azt mondja, hogy sokkalta jobb az, ha az igazság vezet bennünket, az igazság pedig az, hogy Krisztus felbecsülhetetlenül többet ér mindennél ebben a világban. Ha az egész világot megnyerénk is, akkor is kárt vallanánk, ha Krisztust nem kapnánk meg. Ha tehát érzelmileg inkább az anyagi dolgok vonzanak, mint Krisztus, akkor imádkozz azért, hogy Isten adjon jó szemet, és ébresszen fel a „rossz szem” vakságából. Ez a fő üzenete ennek a rövid tanításnak, hogy lásd Krisztust mindennél értékesebbnek.

Mindezek után, a fő mondanivalót megértve, ássunk egy kicsit mélyebbre ebben az igében, és nézzük meg, mit üzen még nekünk Isten ezen az igén keresztül. Először is tisztázzuk, hogy mit értünk a szem szimbóluma alatt. Van, aki az ér-

telmünket, van, aki a szívünket, és van, aki a hitünket. Mivel az előző igeversben Krisztus azzal zárja a gondolatot, hogy ahol van a kincsünk, ott van a mi szívünk is, én elsősorban a szívet értem a szem szimbóluma alatt. Azaz, ha a szívünk Isten által megtisztított, akkor kezdjük el tisztán, azaz Isten igéjén keresztül látni az igazán értékes dolgokat ebben az életben, és kezdünk elszakadni e világ értéktelen kincseitől, mint ahogyan például Zákheus, Pál apostol, vagy sokan mások is tették. A látás folyamatában azonban fontos szerepe van az értelmünknek, ami a szív egyik képessége a Szentírás szerint, és erre szeretnék fókuszálni, mert valahol a szem funkciója hasonlít az értelem funkciójához, hiszen a hívő ember a különböző dolgok értékének meghatározása előtt mindig mérlegeli azokat Isten által megújított értelemmel, végig gondoljuk, hogy minek mennyi a valóságos értéke. Ahogyan az Ige több helyen is mondja ezt nekünk: *„És világosítsa meg értelmetek szemeit, hogy tudhassátok, hogy mi az Ő elhívásának a reménysége”* – és itt jön az értékítélet is –, *„mi az Ő öröksége dicsőségének a gazdagsága a szentek között”* (Efezus 1,18). Látod ennek az igazi értékét? Örökséged értékét? Isten dicsőségének értékét? Vagy ahogyan a Filippi 1,9-10-ben olvashatjuk: *„És azért imádkozom, hogy a ti szeretetetek még jobban-jobban bővüljön ismeretben és minden értelmességben; Hogy megítélhessétek, hogy mi a rossz és mi a jó; hogy legyetek tiszták és botlás nélkül valók a Krisztusnak napjára”*. Mi az, ami segít a jó és rossz közötti különbségtételben, és így eldönteni, hogy mi igazán értékes, és mi az, ami nem? Azt mondja Pál, hogy azért imádkozom, hogy bővüljön a ti szeretetetek még inkább ismeretben és értelmességben. Ez az ismeret az Úr ismerete. Az Isten igéje által megváltozott értelemnek tehát nagyon fontos szerepe van értékítéleteink meghozatalának folyamatában. Személyiségünknek ez a része az, amellyel erkölcsi döntéseket hozunk, morális igazságokat mérlegelünk hétköznapi dolgokkal kapcsolatban is. Helyes-e, hogy én felhívom és bocsánatot kérek, vagy nem? Ilyen egyszerű szinten is. Az a kérdés, hogy megújította-e Isten az értelmünket? Ha az értelmünk sötét – figyelmeztet minket Krisztus –, akkor mennyire sötét lehet a lelkünk! Elgondolkoztunk már azon, hogy mennyi mindent teszünk tényleg az értelmünkkel? Ítéletet hozunk, emberek felett is; mérlegeljük vele a dolgok helyességét; az igazi értéket próbáljuk felismerni vele; és próbára teszünk dolgokat, amikor átgondoljuk azokat.

Az értelmünk olyan számunkra, mint egy tanár: helyes dolgokra akar tanítani, és a bennünk lévő kusza érzéseinket és vágyainkat pedig jó irányba akarja terelni. Ha az értelem kikapcsol, akkor marad az ösztön, marad a vágy, és marad a kívánság, ami vezet bennünket. Olyan számunkra, mint egy mérleg, amelynek egyik oldalára a mérlegelendő dolgokat tesszük, a másikkra pedig azokat a súlyokat, amelyekhez minden másnak a súlyát viszonyítják. Ha a mérlegnek rosszak a súlyai, azaz például az 1 kg-os súly (ez van ráírva) több vagy kevesebb, mint 1 kg, akkor rossz eredményt fogunk kapni a mérlegelés során. Ugyanígy rosszak lesznek az eredményeink akkor is, ha úgy mérünk, hogy közben például kezünkkel lenyomjuk – akár akarva, akár akaratlanul – a mérleg serpenyőjét, így a mért dolog többnek fog tűnni, mint amennyi valójában. Ha a mérleg rossz, vagy rosszul használjuk, akkor mérési eredményeink is helytelenek lesznek. Krisztus erre akarja felhívni a figyelmünket: ha az ember értelme nem mérlegeli jól a dolgokat, ak-

kor mekkora a tudatlansága, és mekkora a tévedése! Ha az ablakokon leengedjük a redőnyöket, akkor észre fogjuk venni, hogy milyen sötétség lesz a házban. Ugyanígy: ha az értelmünkön keresztül nem sugárzik be a szívünkbe Isten világossága, az Ő igéje, akkor az egész testünk, szívünk, érzéseink, vágyaink sötétségbe fognak burkolózni. Tiszta szemre, Isten igéje által megújított értelemre van szükségünk ahhoz, hogy helyes értékítéleteket alkothassunk. Ez Isten igéje nélkül nem fog menni.

Megújított értelmünkkel azonban nemcsak mérlegelünk, hanem a vágyainkat is irányíthatjuk. Mert azt tudjuk jól, hogy vágyaink, érzéseink bizonyos irányba fordítanak minket, és meghatározzák az életünket. Szívünk azonban kordában tarthatja, bizonyos irányba fordíthatja kívánságainkat, érzéseinket, és elmondhatjuk: amerre fordul a szem, a test is a felé fog menni. Amerre nézzünk, igyekszünk arra menni. Ha én hátra nézek, és előre megyek, abból nem sok jó származik. Ha azonban a szemünk és szívünk sötét, megromlott, lealacsonyodott a bűnös világ szintjére, akkor ne csodálkozzunk, hogy egész életünk is ugyanilyen romlott és sötétséggel teli lesz.

Ebben pedig nagy szerepet játszanak a minket ért kísértések, amelyek elhomályosíthatják szemeinket, mert ez a kérdés: mi homályosítja el a szemet? Ha az Úr munkálkodik bennünk, Igéje által világosít, akkor mi az, ami homályosít? A kísértések. Egy olyan kultúrában élünk, amely számtalan médiumon és fórumon keresztül akar minden vizuális módon befolyásolni minket. Plakátok, újságok, reklámok, díszek, csomagolások, internetes oldalak mind úgy vannak megtervezve, hogy bennünk bizonyos vágyakat ébresszenek fel, és befolyásolják ítélőképességünket, akár még azt is, hogy szükséged van-e arra, vagy nincs. Egy ilyen korban a szem kívánsága elleni küzdelemre való felszólítás egy nehezen lenyelhető pirula sokak számára. A szem korszakát éljük, ha szabad így fogalmazni. Mindennel próbálják megragadni a szemünkön keresztül a szívünket.

Számtalan hívő sokat szenved, miközben próbál önuralmat gyakorolni a szem vágyai felett. Rengeteg férfi és nő küzd azért, hogy elégedettséget lásson, azaz tisztán lásson az élet egyes részeivel kapcsolatban, a helyes szemszöveget, nézőpontot keresik, és ezért küzdenek, hogy helyesen lássák a házasságukat, a munkájukat, otthonukat, családjukat, személyes megjelenésüket, vagyonukat, életcéljukat, testi egészségüket, lelki jólétüket és minden mást. Küzdenek azért, hogy valóban krisztusi nézőpont szerint ítéljék meg saját életüket. A szemek jelentős szerepet játszanak ebben a csatában. Pont ezért nem mindegy, hogy a Lélek kardját, az Ige fegyverét hogyan használjuk ebben a küzdelemben. Hagyjuk, hogy ne csak felszínesen, a bőrünket sebezze meg, hanem elhasson mélyre, a szívünkig, és ott valóban megítéljen minden gondolatot és kívánságot? Mert Isten az Igét azért is adta nekünk, hogy tudatosan használjuk az ilyen küzdelmeinkre. Mire például? Mit kell megítélnie?

Például arra adta az Igét Urunk, hogy felismerjük személyes gyengeségeinket. Azért újítja meg Isten az értelmünket, hogy pontosan meg tudjuk határozni, hogy ki vagy mi kísért bennünket, hogyan, milyen helyzetekben vallunk kudarcot az ellenállás terén. Mindannyian mások vagyunk, ezzel nem mondok új dolgot, és így a különféle kísértések másféle hatással vannak ránk. Szembesülnünk kell sa-

ját szívünk bűnös vágyaival, és lehetőségeinket mérlegelve, erőnk szerint kerülnünk kell az olyan helyzeteket, amelyekről jól tudjuk, hogy bűnbe fognak vinni minket, mert már múltkor is, meg azelőtt is, meg azelőtt is elbuktunk bennük. Testvérek, azért adja Isten az Ő igéjét és a megújított értelmet, hogy legalább ezt is felismerjük. Ismerd fel az óemberedet! Mikor örül? És ismerd fel saját gyengeségedet, hogy mikor csábulsz el.

Azután azt is fel kell ismernünk, hogy kísértéseink forrása a legtöbb esetben nem rajtunk kívül álló dolog, hanem ahogyan Jakab apostol is mondja: csábítanak a saját szíved gondolatai és vágyai. Ha beismerjük, hogy saját magunk vagyunk a legnagyobb ellenségünk, mert ez a helyzet, akkor ez arra kényszerít bennünket, hogy elismerjük, hogy nem vagyunk tökéletesek, hanem bűnben született emberek, kísérhetőek, olyanok, akik hajlamosak a bukásra. Bűneink tudata pedig óvatosságra, figyelmességre és alázatra készítet minket, amelyek nagyon fontos eszközök a harcban. Fontos a lelki éberség, és az, hogy megalázod-e magadat. Vagy pedig vakmerően (benne van a szóban is, hogy vakon) mersz és lépsz bele olyan helyzetekbe, amelyekben nagyon könnyen elbukhatsz.

Fontosak ezek az eszközök, de mégis azt mondom, hogy nem a megoldást jelentők. Mert bűneink ismerete és elismerése még nem tesz minket szabaddá a bűn kényszerítő erejétől. Sokan gondolják azt, hogy a bűnt elég csak bevallani, és akkor minden rendben lesz. Sok esetben azonban az a tapasztalat, hogy a bűnvallás után ugyanúgy visszatérünk gonosz cselekedeteinkhez, mint korábban. Isten igéje ennél tovább mutat, nem áll meg a bűnvallásnál. Azt mondja, hogy nem elég bevallani bűnös voltunkat, hanem el kell ismernünk, hogy szívünknek meg kell változnia, és a bűn belső kényszerítő erejétől meg kell szabadulnia. Mindezek pedig csakis Jézus Krisztus által lehetségesek. Egyedül Ő az, aki új szívet tud nekünk adni, és el tudja vágni a minket bűnös vágyainkkal összekapcsoló láncokat. Nála van egyedül a szabadulás, a gonosz szem vakságából egyedül Ő tud minket meggyógyítani, és Ő tud egyedül belevilágítani a szívünkbe, látó szemeket, halló füleket és értő szívet adni. Az igazi szív-változás nemcsak a tiszta látásból áll, hanem abból is, hogy a test is világos lesz – mondja Krisztus. De mit jelent ez? Azt, hogy akit Isten valóban megváltoztatott, az nemcsak másként fogja érteni az élet eseményeit, hanem másként is fog cselekedni. Ha a szem látni fog, akkor a test is arra fog menni, amerre a szem néz. Nemcsak az értésből áll, hanem az értésből fakadó tettekből, következményekből. Ha hiszünk Krisztusban, akkor nemcsak bűneiket valljuk be, hanem Ő megszabadít minket bűnös cselekedeteinktől, és erőt ad a földi vágyakkal szembeni harchoz, másként élni, másként dönteni.

Krisztus korábban azt mondta a Hegyi beszédben, hogy ha a te szemed botránkoztat meg téged, inkább vágd ki azt, mintsem miatta vesszél el. Itt tudatos önmegtagadásra, lelki amputációra szólít fel minket Urunk, hogy szakadjunk el attól, ami bűnre visz. Alapigénkben Krisztus tovább megy ennél a gondolatnál: azt mondja, hogy Ő meg tudja adni nekünk a tiszta szemet, amivel jól láthatjuk az Ő útjait, akaratát és döntéseit. Nemcsak meg tud szabadítani, mint egy lelki amputáció révén attól, ami bűnre visz, hanem azt mondja: újat adok neked, tiszta szemet. Ezután azonban továbbra is figyelniünk kell arra, hogy a bűn sötétsége ne vegyen erőt rajtunk. Hiába kapjuk meg a szemet, a bűn vágya továbbra is az, hogy

elhomályosítson bennünket. Isten igéjének néha már fájó őszinteségével kell magunkat megvizsgálnunk, hogy meglássuk szívünk valódi állapotát, és vigyáznunk kell, hogy hová fordítjuk szemeinket, nehogy újabb és újabb gonoszság verjen gyökeret bennünk.

A tiszta szem példája legyen számunkra Jób, aki könnyen az Úr ellen fordulhatott volna, amikor minden kincsétől megfosztották, de úgy döntött, hogy engedelmeskedik az Úrnak, és nem engedi, hogy a különféle hatások, amelyek érték (szerencsétlenség, irracionális érzései a fájdalmak révén, vagy éppen a barátai rossz tanácsai), befolyásolják ítéletét, azaz szemének tisztaságát. Az Úrhoz való ragaszkodás, azaz az Ő tisztán látása fontosabb volt számára, mint a pillanatnyi elégedettség azáltal, hogy enged az önsajnálathoz való menekülés vagy a mást hibáztatás testi vágyainak. Ezek mindig kísértések, Testvérek. Jób példájából meg kell tanulnunk, hogy a stressz, a szorongás, a fáradtság, a csalódottság, a frusztráció mind-mind képes megváltoztatni a látásmódunkat, olyan dolgok, amelyek befolyásolják ítéletünket. Amikor ezeket érezzük, jobban kísérthetőek vagyunk, mégpedig azért, mert enyhíteni akarunk pillanatnyi fájdalmunkon, és ezért képesek vagyunk sajnós sok bűnös dolgot is elkövetni, akár még az Úr ellen is fordulni, csak hogy ne érezzem azt a stresszt, azt a nyomást, csak hogy egy kicsit könnyebb legyen. Mindig szem előtt kell tartanunk, különösen is a nehéz helyzetekben – ahogy Jób is tette –, hogy az életcélunk nem az, hogy kényelmesen vagy boldogan érezzük magunkat ebben az életben, hanem az, hogy mindig tudjunk az Úr akaratával és életünkről való gondoskodásával elégedettek lenni! Mert nem mindegy, hogy elégedett vagy-e az Úr akaratával, és azzal, ahogyan gondoskodik rólad! Csak a minden helyzetben hálás ember tudja Istent mindig dicsőíteni. Ezért meg kell őriznünk a megfelelő perspektívát, nézőpontot, és meg kell értenünk, hogy ha megengedjük, hogy szemünk lustává és védtelenné váljon, a testünk megromlik, és a sötétség szabad uralmat kap, és ez veszélybe sodorja mindazt, amiért Jézus vérént ontotta.

Ezért hadd kérdezze meg ma este tőlünk Jézus Krisztus: jó a szemünk? Minden helyzetben? De miből is ismerhetjük ezt fel, hogy jó a szemünk? Mit lát a tiszta szemű ember, mi jellemző rá? Hadd beszéljek utoljára még erről egy kicsit. A jó szemű ember látja, hol bántanak az emberek, de azt is látja, hogy ő maga hol bánt másokat. Látja, hol van szükség. Másokat meg akar áldani, mert látja, hogy arra van szükség, nem arra, hogy átkozódjunk. Segíteni akar a küzdelmekben és nehézségekben. Figyelembe veszi a többieket, keresi, hogy hogyan bátoríthatja őket. Nem azt nézi, hogy ő mit kaphat, hanem azt keresi, mit adhat. A tiszta szemű ember először Istenre, másodszor pedig másokra figyel, és legutoljára magára. Pont ezért elmondható róla, hogy másokért él. Az áldás megtalálásának módja az, ha megtanulod, hogy te magad is lehetsz áldássá mások számára ott, ahol önző ambíciók vannak. Mert az életben minden szennyezett és eltorzult lesz, ahol az önzőség uralkodik. Az önző ember nem látja tisztán és helyesen a férjét, feleségét, a gyermekeit, önmagát – valójában senkit.

Mit tehetünk tehát a jó látásért? Hogyan kezdhetjük el úgy látni az életet, ahogyan élni kellene? Úgy, hogy először meglátjuk az Úr Jézus Krisztust, és mindig Őt akarjuk először látni. Szemünket rá kell összpontosítanunk, elkötelezve

magunkat, hűségesen ragaszkodnunk kell Őhöz minden helyzetben. Ismét hadd hozzam Jóbot példának: bármi történjék is, az Úrhoz ragaszkodjunk. Ez is egy jelentése a tisztával fordított görög szónak: együgyűség. Egy ügyem legyen: Krisztus. Krisztus megmutatja nekünk az utat, hogyan éljünk. Lábunk előtt mécses az Ő igéje, „*ösvényem világossága*”, amit a tiszta szem lát meg. Önmagát adja értünk, hogy ezen az úton járni tudjunk. Krisztus látta a bűn nyomorúságát a mi életünkben, látta a rabságunkat, látta azt, hogy a kárhozat felé tartunk, és nem önmagára gondolt, nem azt nézte, hogy mi lesz nekem kényelmes és könnyű, hanem magára vette bűneinket, meghalt értünk, hogy Isten igazságának eleget tegyen, mert mi nem tudunk, és így megoldást szerezzen számunkra. Ha nem szegezzük Krisztusra a szemünket újból és újból, sötétben élünk, mert Ő a világ világossága. A legmélyebb sötétségben sem fog világosság gyúlni számunkra, ha nem Őt látjuk meg. De ha őszintén odaadjuk magunkat Neki – ahogy azt kéri – őszintén szeretetben és hűséggel, akkor Ő megtölti életünket az Ő fényével.

De látnunk kell – Krisztuson kívül – az Ő országát is: azt a helyet, ahol a hűsvét valósággá válik, ahol újra helyreáll az emberi élet, ahol lelkileg feltámadnak a halottak, ahol új szívet és új életet kapnak. És azt az országot, amelyben lehet, hogy bűnös hívőként, de mégis Isten igazságában, örömeiben és Isten békéjében igyekeznek élni. Ezt az újfajta lelki életet hozta el nekünk Krisztus. És ezt látni azt jelenti, hogy újra látjuk az életet, és másként látjuk az életet. Van alternatívánk, Testvérek. Sokszor annyira nem ismerjük az Igét, hogy nem tudjuk, mi Isten alternatívája egy szituációban. Krisztus viszont megvilágosítja, megmutatja nekünk, hogyan lehet feltámadottként élni.

És ha az életet nézzük, akkor mit látunk? Azt, amit egy egyszerű világi ember? Egyszerűen csak egy szórakozóhelyet, ahova munka után elmehetek? Vagy azt, hogy hol lehet pénzt keresni? Hogy hol ébreszthetjük fel büszkeségünket, egónkat, hol valósíthatjuk meg magunkat? Ez a világ erről szól? Így kell látni az életet? Vagy Isten országát látjuk, amely igényli, szinte követeli azt, hogy szolgáljunk az Úrnak, és építsük ezt az országot? Követeli a munkánkat, szabadidőnket, házasságunkat, szolgálatunkat, teljes valónkat, mindent. Látjuk-e, hogy eljött az ideje annak, hogy az egész életet Krisztus szolgálatában, Isten dicsőségére éljük?

Az Úr szolgálatában élni több annál, mint hogy pénzt adjunk különféle nemes célokra. A házasságoknak Isten uralma alatt lévő házasságoknak kellene lenniük, ahol Krisztus és egyháza dicsősége jelenik meg, ezért hasonlítja Isten a házasságot az Ő és egyháza kapcsolatához. A mi munkánk az, hogy Isten dicsőségére építsük az Ő országát, és tükrözzük életünkkel azt, hogy ki Isten valójában: ki Ő az Ő igazságában, ki Ő az Ő hűségében, ki Ő az Ő kegyelmében, és kivé tesz minket. Keresztényként másképp kell még üzletelni is. Az üzleti életet se láthatjuk másként, mint Krisztus. Munkánk során is szeretnünk kell ellenségeinket, jobban kell gondolnunk másokra, mint önmagunkra, és még a munkahelyen is gyakorolnunk kell a szolgálatot és az önmegtágadást, és a kegyelmet – amelyet mi is kapunk – továbbadni. Ez az az új élet, amelyet Krisztus mutat, amelyet a jó szem keresztül meg akar láttatni velünk.

Ha nem látjuk Isten országát és Krisztus uralmát, ha csak a földi dolgokat látjuk, akkor azt mondja Krisztus: sötétségben élünk. Nem vagyunk tudatlanok a

Krisztus által elhozott Isten országának hatalmas valóságáról, amely már itt van körülöttünk. Mert Isten Szentlelke megmutatja nekünk, hogy tudja megváltoztatni az emberi életet. Ha először az ő országát és igazságát keressük – ahogy a folytatásban a Hegyi beszédben mondja –, akkor a sötétség helyett világosság lesz minden cselekedetünkben. Még visszahúz a bűn, a földi vágy, de Krisztus megmutatja az Ő új életét és hatalmát is.

Ezzel folytatja Krisztus a Hegyi beszédet. Másként látja még a természetet is a jó szemet kapott ember. Mert mit szoktunk mondani a természetről? Hogy az kegyetlen. A kegyetlen törvények helyszíne, ahol minden a túlélésért küzd. Krisztus hogyan látja a természetet a folytatásban? Azt mondja, hogy Isten gondoskodó szeretetét láthatod meg, ha tiszta szemed van. Egy egyszerű mezei virágban és a legkisebb verébben is az Atya munkája ragyog fel számodra. Ezért szólít fel minket, Testvérek: *„keressétek először Isten országát”!*

Az Úr adjon nekünk ilyen látó szemeket, amelyeken keresztül valóban az Ő világossága tölti be a szívünket. És ragyogtassa fel számunkra napról napra Krisztust, aki mindent más fényben mutat meg nekünk.

Imádkozzunk!

Urunk Jézus Krisztus, sokszor azt gondoljuk, hogy az emberek többsége tisztán látja élete dolgait, tisztában van azzal, hogy rosszat tesz vagy bűnt követ el, de mégis a valóság az, hogy az emberiség nagy része vakon tart a kárhozat felé, és nem pusztán, hogy nem látják ezt és nem zavarja őket, hanem nem is fájlalják, és nem is keresnek sehol megoldást. Könyörgünk, hogy szabadíts meg bennünket a bűn vakságából, abból a sötétségből, amelyből Te ki tudsz hozni, és vezess el bennünket a Te világosságodra, ahol az Ige által újabb és újabb dolgokra mutatsz rá a mi életünkben is. Könyörgünk azért, hogy az Ige legyen a mi világosságunk a mi utunk előtt, segíts, hogy ne emberi bölcsesség, népszerű ideológiák, az Igével meg nem egyező keresztyén irányzatok határozzanak meg bennünket, hanem a Szentlélek vezessen minket, és tanítson és emlékeztessen mindarra, amit Te tanítottál nekünk az Igében. Kérjük ennek gyakorlati valóságát, kérjük, hogy a mindennapok során a megújított értelmünkkel Igédhez ragaszkodva tudjunk mérlegelni, dönteni, választani, értékelni, hisz ezekben is annyiszor elbukunk, de köszönjük, hogy Te azért jöttél, hogy ebben is Urunk és Királyunk legyél.

Könyörgünk azért, hogy ne szóban álljon a mi hitünk és új életünk, hanem cselekedetben, lélekben és valóságban. Add, hogy lélekben és igazságban tudjunk Téged követni. Így szeretni azokat, akiket nehéz embereknek tartunk: munkatársainkat, akikkel küzdünk; szeretteinket, akik bosszantanak; meglátni azokat az embereket, akiknek már számtalanszor bizonyosságot tettünk az evangéliumról, de még mindig kemény a szívük. Add, Urunk, hogy újból és újból a Te Igéden keresztül, kegyelmed által láthassuk őket, és hogy úgy, ahogy nekünk is, nekik is Rád van szükségük. Segíts ezt el nem felejtenuk.

Könyörgünk, hogy támogass minden dologban minket, add, hogy a tiszta szem ajándéka után a testünk is odamenjen, ahova Te kívánod. Legyen Tiéd a kezünk, lábunk, fülünk, szívünk, időnk, mindenünk. Könnyű ezt mondanunk és kérnünk, annál küzdelmesebb valóban az engedelmesség útján előrébb jutnunk. Ezért ké-

rünk Téged, hogy az „*engedelmesség lelkével támogass*” bennünket napról napra, küzdelmeinkben erősíts, bátoríts, feddj, ints, buzdíts minket.

Könyörgünk azokért a testvéreinkért, akik különösen is meg vannak terhelve. Kérünk a gyászolókért, Te hordozd őket, és mint minden vigasztalás Istene, Benned hadd találjanak megnyugvást, békességet. Könyörgünk betegeinkért, gyógyítsd őket, és adj erőt elhordozni testi fájdalmaikat. Köszönjük, hogy képes vagy erre, de kegyelmed szerint gyógyulást is tudsz adni.

Könyörgünk népünkért, országunkért. Adj ébredést, adj eszmélést, hadd ragyogjon a Te világosságod. Kérünk annak vezetőiért, áldd meg őket a világ harcaiban, hisz ideológiák is jönnek-mennek, támadnak, különösen azokat az értékeket, amelyeket Tőled kapunk. Kérünk egyházi vezetőkért és szolgálókért is, hadd ragaszkodjunk Hozzád, és az Ige kardjával segíts háborúnkban, harcainkban minket.

Maradj velünk kegyelmeddel, add naponként a Te igédet nekünk, hisz Rád van szükségünk, hogy az Igében Téged lássunk meg. Köszönjük, hogy csendesheteink is lehetnek, áldd meg, kérünk, a Neszmélyen levőket vagy más helyszínen lévőket a Te élő Igéddel, és add, hogy ne csak meghallják, elhiggyék, hanem valóban szívük változzék a Te ígéd szerint, mint a jó földbe hullott ige, segíts gyümölcsöt teremni.

Maradj velünk addig a napig, amíg ismét eljössz, vagy magad mellé veszel bennünket. Köszönjük, hogy reménységünk lehet arra a napra, hogy Hozzád mehetünk, és ebben örömünk lehet. Ha még félünk, Te mutass rá arra, hogy milyen szabadítás és milyen kegyelem vár ránk, hogy szemtől szembe láthatunk majd Téged. És kérünk, addig is őrizz naponként kegyelmed által a hitben minket. Köszönjük gyülekezetünket, hogy egymás hite által épülhetünk, erősödhetünk, kérünk, adj szeretetet közénk, segíts támogatnunk egymást minden szempontból.

Így őrizz bennünket továbbra is kegyelmedből, ígéreted szerint, Krisztusért!

Ámen.

367. ének

1. E - mel - jük Jé - zus-hoz sze-münk,
 Jön már ki - rá - lyi győz-te-sünk,
 Menny-ből le-száll, s e-gyütt le - szünk.
 Lel - künk vi-gyáz-ni meg ne szűn - jön,
 Fel - sé - ges vá - rás-tól fe-szül - jön,
 Az ál - mot úzd el, ké-szen állj,
 Krisz - tus - nép, jön, jön a Ki - rály!

2. Azt mondta Jézus, idele
 Új próba és új küzdelem
 A hívők sorsa szüntelen.
 Azért ne csüggedjünk, ne féljünk,
 Az út rövid, végére érünk.
 Az álmodat úzd el, készen állj,
 Krisztus-nép, jön, jön a Király!

3. Éneklünk, és a perc szalad,
A nap, mely nesztelen halad,
Az öröklét felé mutat.
De míg hangunk majd zengve szárnyal
Hozsannás angyalkar szavával,
Az álmod üzd el, készen állj,
Krisztus-nép, jön, jön a Király!
4. Ó, kérünk, Jézus, jó Urunk,
Te szabd meg életünk, utunk:
Hány éjszakánk lesz, s hány napunk.
Bölcs szívedből töltsd meg szívünket.
Te ismered jól kis hitünket:
Küldj, küldj szent sóvárgást nekünk,
Hogy majd ha jössz, készen legyünk.